

Universitetsroernes oplevelser – hvad er universitetsroning?

Hvis du spørger en person, om han/hun ved hvad Danmark er, vil han/hun nok svare; “*Det er et land*”. Ja, det er rigtigt, og hertil har vi alle kendskab til det ufortalte i svaret; Danmark er også et samfund, der består af en befolkning, en stat og offentlige og private institutioner, der får vores hverdag til at køre rundt, og vi ved, hvor kompleks et system der ligger bag svaret “*Det er et land*”.

Hvad er Universitetsroning? Det kan siges ganske kort; ”Danske universiteter der roer mod hinanden”. Så kort og præcist kan det forklares, men hvor mange har så kendskab til det ufortalte i dette svar?

Kendskab til den kompleksitet, der ligger bag en sammensmeltning af den utroligt krævende disciplin af den fysiske og mentale udholdenhed som roning er, og universitetsverdens boglige hverdag med studier langt ud på nätterne, forskning og vidensudvikling.

Vi, de studerende fra Aalborg Universitet (AAU) er, sammen med og på opfordring af Aalborg Roklub (AR), begyndt at genoplive Universitetsroning i Danmark. For kort at beskrive det miljø, som universitetsroerne har skabt i AR, ser det således ud: Morgentræning fem til seks gange om ugen klokken 05.40 – 07.00. Bagefter bruger universitetsroerne tiden på gå i bad, spise morgenmad og få en kop kaffe sammen, hvor der bliver talt lige så meget om roning, som så meget andet. Ved at sidde og lytte til samtalerne, kan man blive helt i tvivl, om det er om roning eller studier der bliver diskuteret. Alt vores træning af det tekniske, kroppens fysiske styrke, kost, restitution og det præcisionsarbejde roning består af, bliver nøje analyseret, overvejet og undersøgt, som er lært fra vores universitetsstudie. Evalueringer, forbedringer og bedømmelser af dagens træning bliver også håndteret under morgenmaden, og når tid er, tager universitetsroerne ud på Universitet til deres studier, forelæsninger, gruppearbejde m.m.

Det, som overraskede alle universitetsroerne, var hvor svært det er at få en otter-mandsbåd til at fungere, at få det til at ligne noget der tilnærmelsesvis kan kaldes roning. Alle de forskellige variabler der skal lærers og mestres af alle roerne, hvor alle ottes forskellige kunnen og evner skal forenes til en enkelt enhed i perfekt symmetri! Her er ingen Ronaldinho eller David Beckham, som er holdets stjerne, et trumfkort der kan sikre en sejr. Ikke én person er vigtigere end en anden i båden. Der er ikke én, som alene kan sikre bådens sejr, men én alene kan til gengæld sagtens ødelægge bådens fart, rytme, balance, tempo, og dermed miste sejren til konkurrenterne. Dette gennem ganske få ro-tag, på ganske få sekunder i et løb. Om det er et åreblad, der gentagende gange kommer for sent op ad vandet, og yder nok modstand i vandet til at sænke bådens fart, eller en roer der kører for hurtigt frem på sædet med sin ca. 90 kg tunge krop, der bremser bådens fremdrift mere end nødvendigt. Hvad end det er, så modarbejder det holdets interesse, og går imod alt det, som holdet træner for at opnå, nemlig sejren.

Det essentielle kodeord, som vi universitetsroere lever efter, er **samarbejde**. Det er samarbejdet, der har gjort, at universitetsroerne er gået fra at få at vide under det første officielle løb vi deltog i, at vi ikke bliver til noget, til at overraske hele det danske ro-samfund i slutningen af sæsonen, og få dem til at måbe over de resultater og sejre, som vi har sikret os, og den store konkurrencemæssige udfordring vi har ydet. Vores forståelse af hvorfor roning bliver kaldt en akademisk sportsgren, og universitetsroningens popularitet i udlandet, bemærkelsesvis England, Oxford- Cambridge-matchene, er blevet noget så klart, og som et slogan fra AAU kan forklare det: **“Teamwork seriously effect your brain!”**